

Boombeheerders bij elkaar op de koffie voor tips

Waarom besteed je zoal aandacht als je deelneemt aan de Entente Florale? Dat is een vraag die alle meedingende gemeentes zich momenteel stellen. Deelnemer gemeente Heerhugowaard pakt het slim aan en gaat voor tips en trucs te rade bij de winnaar van de groenwedstrijd in 2008: gemeente Sluis.

Auteur: Karlijn Raats

In maart van dit jaar troffen boombeheerder Lennard Openneer van de gemeente Sluis en zijn collega Herman Best uit Heerhugowaard elkaar bij een cursus van NOCB. De twee gedreven jongelui konden enthousiast ervaringen uitwisselen over hun werk met bomen. En ze bleven dat doen! Eind oktober zagen zij elkaar weer, ditmaal in Sluis. Reden: Sluis had zojuist het een-tweetje goud bij de nationale Entente Florale en zilver bij de Entente Florale Europe in de wacht gesleept, terwijl Heerhugowaard zich had opgegeven om mee te doen aan de groenwedstrijd voor 2010. Hoe win je een Entente Florale? Openneer vertelde over de voorbereidingen die de gemeente Sluis deed op weg naar de beide prijzen.

West Zeeuws-Vlaanderen

Lennard Openneer neemt Herman Best, die drie collega's heeft meegebracht op dit werkbezoek, mee op sleeptouw door Sluis. Het is prachtig weer en de omgeving zorgt voor schitterende plaatjes: Door de historisch strategische ligging van Sluis is het stadje omringd door met gras begroeide vestingwallen, die tijdens de Tachtigjarige oorlog verbindende verdedigingslijnen vormden met omliggende dorpjes. Voorts is het West Zeeuws-Vlaamse landschap een polderlandschap en de bodem

bestaat uit zware zwavel tot zware, kalkrijke jonge zeeklei. Het is goed zichtbaar dat het groen goed gedijt op de vruchtbare grond. Het lieflijke stadje trekt maar liefst vijf miljoen toeristen per jaar. Ook nu bepalen recreatiefietsers aan de overzijde van het water het beeld rond Sluis.

Authenticiteit

Langs de Damse Vaart, die verbonden is met de zee enkele tientallen kilometers verderop en in Sluis halt houdt, laat Openneer de oude

populieren zien die de vaart sierden. "Ze zijn 110 tot 130 jaar oud. Ongekend voor populieren. We doen er alles aan om ze te behouden, want ze horen in dit landschap. Aan deze zijde van de Damse Vaart, dus aan de kant van Sluis, hebben we 120 jaar oude populieren weggehaald, omdat ze door dreigende takbreuk een risico gingen vormen voor de veiligheid", legt Openneer uit. "We hebben er fladderiepen teruggeplant. Die hebben minder last van takbreuk, maar ze ogen wél authentiek." Het Heerhugowaardse

De Damse Vaart. Rechts de populieren aan het water, links groene parkeerplaatsen.

gezelschap, dat rond hun gids heen staat, knikt. Waarschijnlijk slaan zij op dat moment de les 'laat de authenticiteit van je landschap naar voren komen' in zich op voor latere eigen doeleinden. De Sluise boombeheerder loopt verder en wijst naar de grond: "Deze parkeerplaatsen hebben we 'groen' gemaakt door er rasters neer te leggen waarin we gras laten groeien met hulp van zand, compost en bemesting. Op zondag kun je hier namelijk over de koppen lopen, zo druk is het dan met toeristen. Die moeten allemaal hun auto kwijt. Op deze manier kunnen we bezoekers gastvrij ontvangen, maar wordt de stad door parkeerplaatsen geen grijze massa." En terloops: "De Entente Florale-jury was hier erg van gecharmeerd."

Verderop staan weer populieren langs een de vestingswal. "Die staan hier prima", verklaart Openneer. "Ze zorgen voor beschutting van de omgeving en rond de bomen is het hier heerlijk rustig en bijna windstil. Dat zorgt voor een interessant microklimaat voor flora en fauna. Ook hebben we tijdens de rondleiding van de jury anekdotes verteld over de omgeving van Sluis. En we hebben, om de puntjes op de i te zetten, bloembakken in een opvallend kleurtje geverfd."

Stad van de Zon

Openneer laat nog veel meer zien. Maar het drooggelegde Noord-Hollandse Heerhugowaard dat voor 1950 nog nauwelijks bestond, is allicht heel andere koek dan een Zeeuws-

Lennard Openneer geeft uitleg over de groene parkeerplaatsen aan de delegatie uit Heerhugowaard.

Vlaams historische stadje met een mantel van groene vestingswallen. Herman Best: "De Heerhugowaard is stapsgewijs ontgonnen door Hoorn en Alkmaar. Dat zie je terug in een bloksgewijze de wijk is het geblokte landschapspatroon te herkennen aan de groenstructuur van bomen en struiken. De wijk maakt volledig gebruik van zonne- en windenergie en is welhaast emissieneutraal. Die investering in duurzame energieopwekking is indeling van het landschap. Nu is er zojuist een geheel nieuwe wijk, De stad van de zon, aangelegd waarbij de huizen, ten opzichte

van het landschapspatroon een kwartslag zijn gedraaid, bedoeld als een soort afsluiting van de polder. Dat oogt prachtig, niet alleen vanuit de lucht. Ook binnen één van de speerpunten van Heerhugowaard tijdens de Entente Florale-wedstrijd."

2.300 extra groenbeheerders

Welke adviezen kan Herman Best beslist mee naar huis nemen, ondanks de grote verschillen tussen de twee steden? "Lennard Openneer heeft ons op het hart gedrukt dat bevoegdheid voorop staat om de wedstrijd te kunnen winnen", zegt hij. "Als groenbeheerders moeten we dit enthousiasme absoluut overbrengen op onze burgers, betrokken aannemers en alle collega's bij de gemeente. Zonder draagvlak komt er niets tot stand. Lennard vertelde ons dat Sluis over de Entente Florale via zoveel mogelijk kanalen naar de buitenwacht heeft gecommuniceerd. Ook wij zijn al volop bezig met het geven van informatie via onze website, via het stadsnieuws (gemeentelijke krant, red.), de wijkpanels en noem maar op, maar gaan daar fanatiek mee door zodra we weer thuis aankomen." Openneer lacht hartelijk. "Nou is het iets makkelijker om een boodschap over te brengen naar de ongeveer 2.300 bewoners van Sluis dan naar meer de 50 duizend inwoners van Heerhugowaard. Omdat we zo'n klein stadje zijn, waar de bewoners zich nauw bij betrokken voelen, stond iedereen bijna letterlijk langs de zijlijn. We hadden te maken met 2.300 extra groenbeheerders, zal ik maar zeggen."

Sluis is omzoomd door een groene vestingswal. Hele andere koek dan Heerhugowaard, dat het voor 1950 nauwelijks bestond.